

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **G. Ž., a.s.**, IČO: X., O.Ž., zastúpený: *JUDr. M. K., advokátom, V.Ž.*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/228/9215-56338/2009/993159-r zo dňa 03. júna 2009, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/51/2009-31 zo dňa 09. februára 2010 v časti výroku o trovách konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **m e n í** rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/51/2009-31 zo dňa 09.02.2010 v napadnutej časti výroku o trovách konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 510,04 € do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 80,11 € do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie odporcu č. I/228/9215-56338/2009/993159-r zo dňa 03.06.2009, ako aj rozhodnutie Daňového úradu Žilina I č. 694/230/14369/09 Per zo dňa 02.03.2009 a žalobcovi napriek úspechu vo veci z dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) trovy konania nepriznal, pretože znenie ustanovenia § 35b ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 511/1992 Zb.“) umožňuje jeho rôzny výklad. Uvedené ustanovenie nie je podľa názoru krajského súdu jednoznačné a vzhľadom na túto skutočnosť, že aj rozhodnutie vo veci záviselo od výkladu tohto ustanovenia, ktorý v danom prípade bol odlišný od výkladu zo strany správnych

orgánov, dospel krajský súd k záveru, že v tomto smere sú dané podmienky hodné osobitného zreteľa, pre ktoré navrhovateľovi, aj keď mal úspech v spore, náhradu trov konania nepriznal.

Proti uvedenému rozsudku v časti výroku o nepriznaní trov konania podal žalobca, prostredníctvom svojho predchádzajúceho právneho zástupcu – *Mgr. S. G., advokátka, so sídlom M.Ž.*, včas odvolanie s odôvodnením, že so záverom krajského súdu nemožno súhlasiť a tento záver vychádza z nesprávnej aplikácie ustanovenia § 250k O.s.p. Podľa jeho názoru, ustanovenie 35b ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. je pri ustálení pojmu „neoprávnené zadržované finančné prostriedky“ jednoznačné a nepripúšťa rôznych výkladov. To, že žalovaný mal na danú vec iný právny názor v dôsledku čoho došlo k podaniu žaloby, nie je možné považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že prizná žalobcovi náhradu trov konania vo výške:

- rok 2009 – právna porada a prevzatie zastúpenia, podanie žaloby (jeden úkon vo výške 115,90 €) + 2x režijný paušál po 6,95 € = 245,70 € + 19% DPH = 292,38 €,
- rok 2010 – účasť na pojednávaní na Krajskom súde Žilina dňa 09.02.2010, odvolanie (jeden úkon vo výške 120,23 €) + 2x režijný paušál po 7,21 € = 254,80 € + 19 % DPH = 303,31 €,
- súdny poplatok za podanie žaloby a podanie odvolania v zaplatenej výške.

Keďže odvolanie nesmeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, súd nevyzýval žalovaného na vyjadrenie sa k odvolaniu (§ 209a ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či je správny záver krajského súdu, že ak žalobca mal síce vo veci úspech, ale ustanovenie § 35b ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. umožňovalo rôznych výkladov, je dôvod hodný osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p.

Podľa § 250k ods. 1 O.s.p. ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. ÚS 212/09-26 z 10.11.2009, „Ustanovenie § 250k O.s.p. umožňuje súdu, aby v rámci svojho uváženia v medziach tohto zákonného ustanovenia priznal tomu účastníkovi, ktorému inak patrí náhrada trov konania, túto náhradu len sčasti. Zákon ako dôvod na použitie uvedeného ustanovenia uvádza okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré zákon neuvádza ani exemplifikatívne, čo však neznamená, že tým vytvára priestor na voľnú úvahu súdu. Hranice

sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie alebo priznanie len sčasti úspešnému účastníkovi pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania“.

Z citovaného nálezu tiež vyplýva právny názor, že nepriznaním účelne vynaložených trov konania dochádza v podstate k popretiu úspechu sťažovateľa v predmetnom súdnom konaní. Z iného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (č.k. II. ÚS 351/09-33 z 15.12.2009) zasa vyplýva, že za dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle citovaného ustanovenia O.s.p. nemožno považovať takú skutočnosť, ktorá vo svojej podstate znamená porušenie zákona, resp. predstavuje nezákonný postup. Takýto výklad by bol arbitrárny, lebo zásadne popiera účel a význam tohto ustanovenia.

Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že je potrebné rozsudok krajského súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania zmeniť podľa § 220 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznať náhradu účelne vynaložených trov prvostupňového konania podľa § 246c ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Trovy žalobcu pozostávajú zo zaplateného **súdneho poplatku za žalobu**, doručení dňa 12.08.2009 **vo výške 66 €** a z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby po 115,90 € v súlade s § 11 ods. 4 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“, (právná porada a prevzatie právneho zastúpenia a podanie žaloby) a jedného úkonu po 120,23 €, (účasť na pojednávaní), paušálnej náhrady 2x po 6,95 € a 1x po 7,21 €. Ďalej advokátovi, ktorý je platiteľ dane z pridanej hodnoty, bola priznaná uplatnená daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) vo výške 19% zo sumy 373,14 € (§ 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). Celkovo priznané trovy prvostupňového konania sú **444,04 €**.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu **vo výške 80,11 €** z titulu náhrady trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (podanie odvolania voči výroku o trovách) v sume 60,11 € a paušálnej náhrady vo výške 7,21 € spolu s 19% DPH. Podľa § 14 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. *odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej*. Odvolanie bolo podané voči výroku o trovách, teda nie voči meritu veci, a preto bola za daný úkon priznaná odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny. Súdny poplatok za podanie odvolania voči výroku o trovách sa v súlade so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov neplatí, preto nie je možné žalobcovi priznať náhradu trov odvolacieho konania za súdny poplatok za podanie odvolania, tak ako si to uplatnil.

Celkom boli priznané žalobcovi na náhradu tieto trovy konania: 444,04 € + 66 € + 80,11 € = 590,15 €.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 09. novembra 2010

JUDr. Jana Z e m k o v á PhD. v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková